

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาสวัสดิการของแรงงานระดับหน่วยผลิตนิกมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด ตลอดจนความพึงพอใจในสวัสดิการของแรงงานระดับหน่วยผลิตในภาคอุตสาหกรรมนิกมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการจำนวน 50 ราย และแรงงานระดับหน่วยผลิต จำนวน 400 ราย โดยจำแนกตามการลงทุน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ แรงงานระดับหน่วยผลิตที่ทำงานอยู่ในบริษัทที่ได้รับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและแรงงานที่ทำงานอยู่ในบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายในประเทศ ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ซึ่งประกอบด้วย ความถี่และร้อยละ ส่วนระดับความพึงพอใจให้น้ำหนักความพอใจแบบลิเคิต และยังทำการทดสอบค่าสถิติ t-test สามารถสรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

สถานประกอบการกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 ราย จำแนกตามการลงทุน คือสถานประกอบการที่เป็นบริษัทที่ได้รับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ พบว่า สถานประกอบการที่เป็นบริษัทที่ได้รับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีสัญญาสัญญา ร้อยละ 30.0 และสถานประกอบการที่เป็นบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายในประเทศมีสัญญาสัญชาติไทย ร้อยละ 50.0 โดยผู้ให้ข้อมูลอยู่ในตำแหน่งงานฝ่ายบุคคลซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการจัดสรรและดูแลเรื่องสวัสดิการแก่แรงงาน นอกจากนี้ผู้ประกอบการทั้ง 2 กลุ่ม ยังได้จัดสรรสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดให้แก่แรงงาน 6 ด้าน คือ สวัสดิการด้านการมุ่งพัฒนาลูกจ้าง สวัสดิการที่ช่วยเหลือในเรื่องค่าครองชีพ สวัสดิการที่ช่วยเหลือการออมของลูกจ้าง สวัสดิการที่พัฒนาสถาบันครอบครัวของลูกจ้าง สวัสดิการที่ส่งเสริมความมั่นคงในอนาคต และสวัสดิการนันทนาการและสุขภาพอนามัย โดยสถานประกอบการที่เป็นบริษัทที่ได้รับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีการจัดสรรสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดให้แก่แรงงาน 3 อันดับแรก คือ สวัสดิการด้านการนันทนาการและสุขภาพอนามัย ในรูปของการให้ความรู้เรื่องสุขภาพอนามัยและการจัดงานเลี้ยงสังสรรค์พนักงาน รองลงมาคือสวัสดิการที่ส่งเสริมความมั่นคงในอนาคต โดยให้แก่แรงงานในรูปของเงินรางวัลทำงานนาน และสวัสดิการที่ช่วยเหลือการออมของลูกจ้าง ในรูปของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ในส่วนของสถานประกอบการที่เป็นบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายในประเทศ มีการจัดสรรสวัสดิการแรงงาน

นอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดให้แก่แรงงาน 3 อันดับแรก คือสวัสดิการด้านการนันทนาการและสุขภาพอนามัย ในรูปของการให้ความรู้เรื่องสุขภาพอนามัยและการจัดงานเลี้ยงสังสรรค์พนักงาน รองลงมาคือสวัสดิการที่พัฒนาสถาบันครอบครัวของลูกจ้าง โดยให้แก่แรงงานในรูปของเงินประกันชีวิตให้กับลูกจ้าง และสวัสดิการที่มุ่งพัฒนาลูกจ้าง ในรูปของการอบรมความรู้เกี่ยวกับการงานทั้งในและนอกสถานที่ทำงาน

เมื่อพิจารณาการจัดสรรสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดให้แก่แรงงาน พบว่าผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือจังหวัดลำพูนทั้ง 2 กลุ่ม ผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทที่ได้รับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายในประเทศ ส่วนใหญ่ได้จัดสรรสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด ทั้ง 6 ด้านให้แก่แรงงานใกล้เคียงกัน โดยพบว่าจำนวนของผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายในประเทศมีการจัดสรรสวัสดิการที่ช่วยเหลือในเรื่องค่าครองชีพ ในรูปของ การจัดให้มีรถรับส่งแรงงาน จำนวน 24 ราย หรือร้อยละ 96.00 ซึ่งมีจำนวนมากกว่า ผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายในประเทศ ซึ่งมีสถานประกอบการเพียงจำนวน 10 ราย หรือร้อยละ 40.00 ซึ่งผู้ประกอบการทั้ง 2 กลุ่ม มีการจัดสรรสวัสดิการแรงงานนี้แตกต่างกัน อีกทั้งผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทที่ได้รับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศทั้งหมด 25 ราย ได้มีการจัดสรรสวัสดิการที่ช่วยเหลือการออมให้แก่แรงงาน ในรูปของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โดยที่ผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายในประเทศ มีการจัดสรรสวัสดิการนี้เพียง 13 ราย ซึ่งผู้ประกอบการทั้ง 2 กลุ่ม มีการจัดสรรสวัสดิการแรงงานนี้แตกต่างกัน และการจัดสรรสวัสดิการที่พัฒนาสถาบันครอบครัวของลูกจ้าง โดยให้แก่แรงงานในรูปของการจัดสถานเลี้ยงดูบุตรของลูกจ้าง พบว่า มีจำนวนผู้ประกอบการทั้ง 2 กลุ่ม มีจำนวนน้อย โดยมีจำนวนบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายในประเทศโดยตรงจากต่างประเทศและผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายในประเทศ จำนวนเพียง 3 ราย และ 7 ราย ดังนั้น สถานประกอบการควรมีการพิจารณาสวัสดิการที่พัฒนาสถาบันครอบครัวของลูกจ้างในรูปของการจัดสถานเลี้ยงดูบุตรของลูกจ้าง เพื่อให้แรงงานมีกำลังใจในการทำงานต่อไป

แรงงานระดับหน่วยผลิต จำนวน 400 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สถานะภาพโสดอายุ มีอายุเฉลี่ย 38ปี ภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ สถานภาพโสด ไม่มีบุตร จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงานเฉลี่ย 5 ปี ลักษณะงานที่ทำอยู่ในปัจจุบันคือ ประกอบและตรวจสอบชิ้นส่วนงานให้ได้มาตรฐาน ได้รับรายได้เฉลี่ยเดือนละ 10,087 บาท นอกจากนี้แรงงานยังได้รับสวัสดิการในด้านต่างๆ 6 ด้าน ได้แก่ สวัสดิการด้านการมุ่งพัฒนาลูกจ้าง สวัสดิการที่ช่วยเหลือในเรื่องค่าครองชีพ สวัสดิการที่ช่วยเหลือการออมของลูกจ้าง สวัสดิการที่พัฒนาสถาบันครอบครัวของลูกจ้าง สวัสดิการที่ส่งเสริมความมั่นคงในอนาคต และสวัสดิการนันทนาการและสุขภาพอนามัย โดยแรงงานมีความพอใจในสวัสดิการแรงงาน 3 อันดับแรก คือสวัสดิการที่ช่วยเหลือการออมของลูกจ้าง ในรูปของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ รองลงมาคือ สวัสดิการที่ช่วยเหลือในเรื่องค่าครองชีพ ใน

รูปของการจัดให้มีรถรับ-ส่ง และสวัสดิการนันทนาการและสุขภาพอนามัยในรูปของการจัดงานเลี้ยงสังสรรค์พนักงาน ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาแรงงานกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการลงทุน พบว่าแรงงานที่ทำงานอยู่ในบริษัทที่ได้รับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สถานะภาพโสดอายุ มีอายุเฉลี่ย 39 ปี ภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ สถานะภาพโสด ไม่มีบุตร จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงานเฉลี่ย 9 ปี อายุการทำงานในบริษัทปัจจุบันเฉลี่ย 5 ปี ลักษณะงานที่ทำอยู่ในปัจจุบันคือ ประกอบชิ้นส่วนงาน ได้รับรายได้เฉลี่ยเดือนละ 10,769 บาทต่อเดือนต่อคน

นอกจากนี้แรงงานยังได้รับสวัสดิการในด้านต่างๆ 6 ด้าน ได้แก่ สวัสดิการด้านการมุ่งพัฒนาลูกจ้าง สวัสดิการที่ช่วยเหลือในเรื่องค่าครองชีพ สวัสดิการที่ช่วยเหลือการออมของลูกจ้าง สวัสดิการที่พัฒนาสถาบันครอบครัวของลูกจ้าง สวัสดิการที่ส่งเสริมความมั่นคงในอนาคต และสวัสดิการนันทนาการและสุขภาพอนามัย โดยแรงงานมีความพอใจในสวัสดิการแรงงาน 3 อันดับแรก คือสวัสดิการที่ช่วยเหลือในเรื่องค่าครองชีพ ในรูปของการจัดให้มีรถรับ-ส่ง รองลงมาคือสวัสดิการที่ส่งเสริมความมั่นคงในอนาคต ในรูปของเงินบำเหน็จ และสวัสดิการนันทนาการและสุขภาพอนามัย ในรูปของการจัดงานเลี้ยงสังสรรค์พนักงาน ตามลำดับ

ส่วนแรงงานที่ทำงานอยู่ในบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายในประเทศส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สถานะภาพสมรส มีอายุเฉลี่ย 38 ปี ภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ สถานะภาพโสด ไม่มีบุตร จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงานเฉลี่ย 5 ปี อายุการทำงานในบริษัทปัจจุบันเฉลี่ย 5 ปี ลักษณะงานที่ทำอยู่ในปัจจุบันคือ ตรวจสอบชิ้นส่วนงานให้ได้มาตรฐาน ได้รับรายได้เฉลี่ยเดือนละ 9,406 บาทต่อเดือนต่อคน

นอกจากนี้แรงงานยังได้รับสวัสดิการในด้านต่างๆ 6 ด้าน ได้แก่ สวัสดิการด้านการมุ่งพัฒนาลูกจ้าง สวัสดิการที่ช่วยเหลือในเรื่องค่าครองชีพ สวัสดิการที่ช่วยเหลือการออมของลูกจ้าง สวัสดิการที่พัฒนาสถาบันครอบครัวของลูกจ้าง สวัสดิการที่ส่งเสริมความมั่นคงในอนาคต และสวัสดิการนันทนาการและสุขภาพอนามัย โดยแรงงานมีความพอใจในสวัสดิการแรงงาน 3 อันดับแรก คือสวัสดิการที่ช่วยเหลือการออมของลูกจ้าง ในรูปของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ รองลงมาคือสวัสดิการที่ช่วยเหลือในเรื่องค่าครองชีพ ในรูปของการจัดให้มีรถรับ-ส่ง และ สวัสดิการนันทนาการและสุขภาพอนามัย ในรูปของการจัดงานเลี้ยงสังสรรค์พนักงาน ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดที่แรงงานได้รับ พบว่าแรงงานในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือจังหวัดลำพูนทั้ง 2 กลุ่ม คือ แรงงานระดับหน่วยผลิตที่ทำงานอยู่ในบริษัทที่ได้รับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและแรงงานที่ทำงานอยู่ในบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายในประเทศ ส่วนใหญ่ได้รับสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดทั้ง 6 ด้านใกล้เคียงกัน โดยสวัสดิการที่แรงงาน 2กลุ่มได้รับแตกต่างกัน คือ สวัสดิการที่ช่วยเหลือในเรื่องค่าครองชีพ ในรูปของเงินโบนัส ค่าครองชีพ เบี้ยขยัน ค่าเข้ากะ ซึ่งแรงงานที่ทำงานอยู่ในบริษัท

ที่ได้รับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศทั้ง 200 ราย ได้รับสวัสดิการนี้ และแรงงานที่ทำงานอยู่ในบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายในประเทศในรับสวัสดิการนี้ จำนวน 170 ราย ซึ่งแรงงานทั้ง 2 กลุ่มได้รับสวัสดิการนี้แตกต่างกัน อีกทั้งสวัสดิการด้านการออมของลูกจ้าง ในรูปของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โดยแรงงานที่ทำงานในบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายในประเทศนั้นได้รับสวัสดิการนี้จำนวน 168 ราย และแรงงานที่ทำงานในบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายในประเทศได้รับสวัสดิการนี้เพียง 88 ราย ซึ่งแรงงานทั้ง 2 กลุ่ม ได้รับสวัสดิการนี้แตกต่างกัน ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดที่สถานประกอบการมีการจัดสรรให้แก่แรงงานและสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดที่แรงงานได้รับนั้น พบว่าบางสวัสดิการที่สถานประกอบการได้มีการจัดสรรให้แก่แรงงานนั้น มีแรงงานเพียงบางส่วนที่ทราบและได้รับสวัสดิการนั้น โดยแรงงานที่ทำงานอยู่ในบริษัทที่ได้รับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศได้รับสวัสดิการที่ช่วยเหลือการออม ในรูปของการจัดให้มีสหกรณ์ออมทรัพย์ร้อยละ 28.57 ซึ่งมีสถานประกอบการที่มีแรงงานไม่ทราบว่ามีการสวัสดิการนี้จำนวน 7 ราย ในส่วนของแรงงานที่ทำงานอยู่ในบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายในประเทศนั้นได้รับสวัสดิการที่ส่งเสริมความมั่นคงในอนาคต ในรูปของเงินกู้เพื่อสวัสดิการที่พักอาศัยร้อยละ 25.00 ซึ่งมีสถานประกอบการที่มีแรงงานไม่ทราบว่ามีการสวัสดิการนี้จำนวน 6 ราย (ดูรายละเอียดได้ในภาคผนวก) จะเห็นได้ว่ายังมีแรงงานที่ไม่ทราบและไม่เคยได้รับสวัสดิการนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดที่สถานประกอบการได้มีการจัดสรรให้ อาจจะเนื่องมาจากสถานประกอบการไม่ได้มีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงในเรื่องสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดที่แรงงานควรได้รับ

ในส่วนของความพึงพอใจต่อสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดของแรงงาน พบว่า สวัสดิการแรงงานด้านการพัฒนาสถาบันครอบครัวของลูกจ้าง ในรูปของ การจัดสถานเลี้ยงดูบุตรของลูกจ้าง แรงงานที่ทำงานอยู่ในบริษัทที่ได้รับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีความพึงพอใจโดยเฉลี่ย 6.41 อยู่ในระดับมาก และแรงงานที่ทำงานอยู่ในบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายในประเทศ มีความพึงพอใจโดยเฉลี่ย 1.20 อยู่ในระดับน้อย ซึ่งแรงงานทั้ง 2 กลุ่ม มีความพึงพอใจแตกต่างกัน จะเห็นได้ว่าแรงงานที่ทำงานอยู่ในบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายในประเทศมีความพึงพอใจต่อสวัสดิการนี้น้อย ดังนั้นสถานประกอบการควรพิจารณาปรับและส่งเสริมให้มีการจัดสถานเลี้ยงดูบุตรของแรงงาน เพื่อที่เป็นแรงจูงใจแก่แรงงานในการทำงานและยังป้องกันปัญหาการลาออกด้วย

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาพบว่า สถานประกอบการที่เป็นบริษัทที่มีการลงทุนภายในประเทศมีการจัดสรรสวัสดิการด้านการมุ่งพัฒนาลูกจ้าง น้อยกว่าสถานประกอบการที่เป็นบริษัทที่ได้รับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ดังนั้นบริษัทควรที่จะมีการฝึกอบรมและให้ความรู้ต่างๆเกี่ยวกับการทำงานเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของแรงงาน

2. จากการศึกษาพบ สวัสดิการที่ช่วยเหลือการออมของลูกจ้าง ในรูปของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พบว่าสถานประกอบการและแรงงานที่ทำงานอยู่ในบริษัทที่ได้รับการลงทุนภายในประเทศมีการจัดสรรได้และรับสวัสดิการนี้น้อย ดังนั้นบริษัทควรที่จะพิจารณาเพิ่มสวัสดิการในเรื่องของการออมของลูกจ้าง ในรูปของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เพื่อที่จะเป็นประโยชน์แก่แรงงานเมื่อเกษียณอายุงาน และเพื่อสร้างแรงจูงใจในการทำงานให้แก่แรงงาน

3. จากการศึกษาพบว่าแรงงานไม่ทราบถึงสิทธิในสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดทั้ง 6 ด้าน ที่สถานประกอบการมีให้แก่แรงงาน ดังนั้น สถานประกอบการควรมีการประชาสัมพันธ์ในเรื่องของสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด ทั้ง 6 ด้าน คือ สวัสดิการด้านการมุ่งพัฒนาลูกจ้าง สวัสดิการที่ช่วยเหลือในเรื่องค่าครองชีพ สวัสดิการที่ช่วยเหลือการออมของลูกจ้าง สวัสดิการที่พัฒนาสถาบันครอบครัวของลูกจ้าง สวัสดิการที่ส่งเสริมความมั่นคงในอนาคตของลูกจ้าง และสวัสดิการนันทนาการและสุขภาพอนามัย ให้แก่แรงงานทราบเพื่อสิทธิและประโยชน์ของแรงงานเอง

4. จากการศึกษาพบว่าแรงงานมีความพึงพอใจต่อสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดในด้านส่งเสริมความมั่นคงในอนาคต ซึ่งได้แก่ เงินบำเหน็จ เงินรางวัลทำงานนาน ให้ลูกจ้างซื้อหุ้นของบริษัท กองทุนฌาปนกิจ และเงินกู้เพื่อสวัสดิการที่พักอาศัย อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นสถานประกอบการควรพิจารณาปรับปรุงนโยบายในการเพิ่มสวัสดิการด้านนี้ เพื่อสร้างแรงจูงใจแก่แรงงานในการอยากทำงานอยู่กับบริษัทไปนานๆ และลดปัญหาการลาออกของแรงงานน้อยลง

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved